

רע"פ 4424/15 - בוריס צארניאק נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4424/15

לפני:

בוריס צארניאק

ה牒:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט
המחוזי בחיפה, מיום 11.6.2015, בע"פ
15-02-20783, שניתן על ידי כב' השופטים: י' גריל; כ'
סуб; ו-ש' ברליןר

בשם המ牒:

החלטה

1. לפניה בבקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטים: י' גריל; כ' סуб; ו-ש' ברליןר), בע"פ 15-02-20783, מיום 11.6.2015, בגדרו נדחה ערעורו של המ牒 על פסק דין של בית משפט
השלום בקריות (כב' השופט י' טורס), בת"פ 11-11-26098, מיום 15.5.2014.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

2. נגד המבוקש הוגש כתוב אישום מתוקן, ממנו עולה כי בעת היותו עובד ציבור בלשכת ההוצאה לפועל בחיפה, הוא קשור קשר עם מיכאל זונטי (להלן: זונטי), בשלוש הזדמנויות שונות, לפיו המבוקש יעורר شيئاים בפרטם מהותיים בתיקי הוצאה לפועל ושנים שהתנהלו בלשכת ההוצאה לפועל בחיפה, ועבירות תיקום אלו לשלכת ההוצאה לפועל בנצרת, וזאת על מנת ליזור חבות ובעל חבות "פיקטיבים". בהמשך, כר תכנוו הקורדים, יוכלו זונטי ואחרים להגיש בקשה למימוש החבות, באופנים שונים,ocabi כוכבם, לכארה, של בעלי החבות. נטען בכתב האישום, בהתאם לתכנון בין הקורדים, שינוי המבוקש את פרטייהם של שלושה תיקי הוצאה לפועל בחיפה, והעבירות לשלכת ההוצאה לפועל בנצרת, תוך שהוא מסור לZNUTI את פרטי התיקים החדשניים, על מנת שהאחרן יוכל לפתח בהליך גביה של החבות "פיקטיבים". בעשותו כן, חרג המבוקש מסמכותו ומתקומו, באשר פועלות אלה מבחינות החלטת רשם.

כתב האישום ייחס, אפוא, למבוקש 3 עבירות של קשר לריצוע פשע (להלן: עבירות קשרת הקשר), לפי סעיף 4(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); 3 עבירות של זיווף בידי עובד ציבור בנסיבות מחמירות (להלן: עבירות הזיוף), לפי סעיף 414 ו-421(2) לחוק העונשין; 3 עבירות של מרמה והפרת אמונים (להלן: עבירות המרמה), לפי סעיף 284 לחוק העונשין; ו-3 עבירות של שיבוש הליכי משפט (להלן: עבירות השיבוש), לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

3. בתשובה לכתב האישום, אישר המבוקש כי ביצע את המעשים המוחשיים לו בכתב האישום, ואולם לטענתו הוא ביצעם מתוקף תפקידו כפקיד הוצאה לפועל, מבלי שהוא מודע לכך שתוקן התיקים כוזב. עוד טען המבוקש, כי הוא לא היה מודע לכך שהשינויים, אותם ביצע, הינם בסמכות רשם בלבד, אלא שהוא סבר כי הוא רשאי לבצע בעצמו.

4. לאחר ניהול משפט הוצאות, הרשיע בית משפט השלום את המבוקש בכלל העבירות המוחשיות לו בכתב האישום, למעט בעבירות קשרת הקשר, מהן הוא זוכה מחמת הספק. בית משפט השלום קבע, כי המבוקש ביצע שורה של פעולות חריגות, אותן לא ניתן להסביר, אלא אם היה מודע, או למצער חשד, כי הוא מבצע שינוי כוזב וشكרי של נתוני התיקים. מסקנה זו מתחדשת, כר נקבע, מהעובדת שהmoboksh התבקש לבצע את שינוי הנתונים המוחשיים, אך ורק באמצעות פניה טלפונית מאות מאן דהוא, ללא שפניה זו גובהה במסמך رسمي כלשהו, ו"פעולותיו של [הmoboksh], מרגע זה, מלמדות בבירור על כך שהיא מודע לכך שאין מדובר בבקשת תמיות" (ההדגשה במקור - א.ש.). בהתיחס לטענתו של המבוקש, לפיה אי הבאותו של זונטי להיעיד במשפטו מהודל חקירה, קבע בית משפט השלום, כי אכן "ZNUTI הוא עד רלוונטי, וחסרונו כעד תביעה היה בולט", ואולם, אין במחדל זה כדי להביא, בנסיבות העניין, לזכותו של המבוקש. נקבע, בהקשר לכך, כי דבר לא מנע מן המבוקש לזמן עצמו בנסיבות מהודהה מחדל חקירה, קבע בית משפט השלום, כי מלבד כי המבוקש "לא סבר שתצמח לו תועלת מכך". אשר לעבירות הזיוף, קבע בית משפט השלום, כי מתחייבת המסקנה, לפיה המבוקש "צפה ברמה גבוהה של הסתרות, שהשינוי השקרי שביצע, אשר אינו משקף זכות אמיתית,ibia adam להפוך על-פי השינוי הכווצב". בהמשך, ובהתאם רשותה של רשות מקרקעין להוכיח קיומו של תכנון מושתף לביצוע המעשים על-ידי המבוקש זונטי, החליט בית משפט השלום לזכות את המבוקש מעבירות קשרת הקשר. במקרה העבירות המרמה, ובשים לב לכך ש"זיווף של מסמכים הקובעים זכויות וחובות משפטיות, בידי עובד הציבור, הינה פעולה שיש בה לפגוע בזכותו", קבע בית משפט השלום כי התקיימו יסודותיהן של עבירות אלו. לבסוף, החליט בית משפט השלים להרשות את המבוקש גם בביצוע עבירות השיבוש, בקובעו כי המבוקש "צפה ברמה קרובה לוודאי, כי רישום של חייבים כוזבים יביא לכדי עיוות דין".

5. בבאו לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה של המבוקש, עמד בית משפט השלום, תחילתה, על חומרתם

של המעשימים, בציינו, כי "כשלונו של [המבחן] היה חמור וקשה. הוא מוטט לחדוטין את כל מנוגנוני ההגנה של מערכת ההוצאה לפועל, שמרתם שמייה על טויה ההליך המשפטי ואמון הציבור במערכת המשפט". ביתר שאת אמרו הדברים, כך נקבע, "בשל העובדה כי [המעשימים] בוצעו במהלך עבודתו, תוך מעלה באמון הציבור שנית בו ותוך שימוש במידע וכליים שניתנו לו לצורך مليוי תפקידו כחוק". לאחר הדברים אלו, ובשים לב לרמת העונישה שהושתה במקרים דומים, קבע בית משפט השלום כי מתוך העונישה, לגבי כלל העבירות, ינווע בין 8 ל-24 חודשים מאסר, בצרוף קנס.

לצורך גזירת עונשו של המבחן בתוך המתחם שנקבע, נתן בית משפט השלום את דעתו להמלצת שירות המבחן להשיט על המבחן עונש של של"צ, אך קבע כי אין מקום לקבל המליצה זו, "אם כי התרשםותו החיובית של שירות המבחן, הביאה למיתון עונש המאסר שיוטל על [המבחן]". בסופו של יומם, דין בית משפט השלום את המבחן, ל-9 חודשים מאסר לרצוי בפועל, בגין ימי מעצרו. עוד הטיל בית משפט השלום על המבחן 6 חודשים מאסר על תנאי, לבסוף, במשך שנתיים מיום שחררו ממאסר, אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע; וקנס כספי בסך 3,000 ל' או 10 ימי מאסר תמורתיו.

6. המבחן לא השלים עם תוכאה זו, וערער עליה לבית המשפט המחוזי בחיפה. בפסק דין מפורט ומנווקח, החליט בית המשפט המחוזי לדוחות את ערעורו של המבחן, על שני חלקיו. בזו אחר זו, דחה בית המשפט המחוזי את טענות ההגנה שהעללה המבחן, ובכל זאת, את טענתו בנוגע לתחולתה של ההגנה מן הצדק, ואת הטענה בדבר קיומם של מחדלי חקירה בעניינו של המבחן. בהתיחס להשגת המבחן על קביעות עובדתית שנעשה על-ידי בית משפט השלום, קבע בית המשפט המחוזי כי אין מקום להתערב בכך. אשר ערעורו של המבחן על חומרת העונש, ציין בית המשפט המחוזי כי בדיון הוטל על המבחן עונש חמור, לנוכח "הענק הגדול שగורם עובד הציבור בתפקידו ובאמונו של הציבור".

הבקשה לרשות ערעור

7. בבקשתה שלפני הבהיר המבחן, כי "לא יטען באשר לממצאים העובדים אשר נקבעו בעניינו", אלא לגבי הפרשנות המשפטית שניתנה לממצאים אלה, באשר "המחלוקה בין הצדדים הייתה בעיקרה מחלוקת משפטית, ולא הייתה לערכאת הדיון יתרון על ערכאת העורעור" (ההדגשה במקורו - א.ש.). לשיטתו של המבחן, לא ניתן לדעת בכמה תיקים נוספים, אשר אינם קשורים לזמןתי, ביצע המבחן שינויים ללא החלטת רשם, ובכך יש כדי להקים ספק סביר בדבר מודעותו של המבחן לגבי פליליות המעשיים בהם הורשע. עוד נטען, כי "גם בתיקים אחרים בהם זמן שימוש כבאותה הזוכה, [המבחן] ביצע שינויים של פרטיה חיבמים וחוכם ללא החלטת רשם", ו"לא ניתן לדעת אם אף הם בוצעו באמצעות מסמכים או על-ידי פניה טלפוןנית של זונטי אל [המבחן]."

בתיחס לחומרת העונש שהושת עליו, טוען המבחן, כי לא ניתן די משקל לננתונים הפועלים לזכותו, ובין היתר, למצבו הבריאותי ואבחונו כלווה במחלקת הקרוון; ולעובדה כי הוא זוכה מביצוען של עבירות קשירת הקשר. הגיעו של המבחן, הורתת עונש המאסר לריצוי אחורי סוג ובריח עשויה לגרום לכך ש"התא המשפטי אשר הקיים בארץ עומד בפני סכתת פירוק". המבחן הוסיף וטען, בהקשר זה, כי היה מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל עליו עונש של של"צ, וזאת במיוחד לנוכח "הפער הקיצוני", בין המלצת שירות המבחן לבין עונש המאסר שהושת עליו, בסופו של יומם.

8. בד בבד עם הבקשה לרשות ערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר ל्रצוי בפועל שהושת על המבקש, אליה אדרש בהמשך.

דין והכרעה

9. הלכה היא, כי בקשות רשות ערעור בפני בית משפט זה מתקבלנה במקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלה משפטית כבדת משקל ורחבה היקף, החורגת מעניינם הקונקרטי של הצדדים לבקשתה, או כאשר מתעורר חשש מפני עיות דין או אי-צדק מהותי שנגרם ל המבקש (רע"פ 3998/15 פלוני נ' מדינת ישראל (28.6.2015) (להלן: עניין פלוני); רע"פ 4389/15 עוד נ' מדינת ישראל (28.6.2015); רע"פ 3503 ג'וזף נ' מדינת ישראל (28.6.2015)). לאחר שבחןתי את הבקשה לרשות ערעור שלפני ואת צروفותיה, הגעתו לכל מסקנה כי היא אינה עונה על אמות המידה שנקבעו למתן רשות ערעור, ומטעם זה, ככלעצמו, דינה להידחות.

10. בבחינת למעלה מן הצורך, אציין כי אין בידי לקבל את טענותיו של המבקש גם לגופו של עניין. לאחר שבחןתי את חומר הריאות, ואת הממצאים שנקבעו על בסיסו, מקובלים עלי קביעותי ומסקנותיו של בית משפט השלום, ולא מצאתי כל הצדקה להתערב בהם. ואציג, כי איני סבור כי יש בטענתו של המבקש בנוגע לתקיים הנוספים בהם פעל, כדי להקים ספק סביר בדבר מודעותו לגבי פליליות המעשים שבוצעו עלי-ידי בתיקים, אשר שימושו בסיס להרשעתו.

11. אשר להשגתו של המבקש על חומרת העונש, ראוי להזכיר כי, בכלל, טעם זה אינו מצדיק מתן רשות ערעור, זולת במקרים בהם ניכרת סטייה קיצונית מדיניות הענישה המקובלת והראיה בעבירות דומות (עניין פלוני; רע"פ 4265/15 דdon נ' מדינת ישראל (22.6.2015); רע"פ 2945/15 ابو חנין נ' מדינת ישראל (3.5.2015)). במקרה שלפנינו, העונש שהושת על המבקש הינו ראוי ומידתי, והוא הולם את מדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות. ראוי לזכור, כי עונשו של המבקש נקבע, בסופה של יום, בסמוך לרגע התחתון של מתחם הענישה שנקבע עלי-ידי בית משפט השלום.

עוד רואה אני להציג, כי עבירות הנעשה בידי עובדי ציבור, בדגש על עבירות של מרמה והפרת אמונים, פוגעות בצדקה קשה באמון הציבור בעובדי המזרן הציבורי, ועל מנת למגרן מצווה בית המשפט לנ��וט ביד קשה. יפים, לעניין זה, דבריו של המשנה לנשיא (כתוארו אז) א' ברק, בג"ץ 7074/93 סoise'a נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד מ"ה(2) (1994) 777, 749:

"אכן, נתילת שוחד, הפרת אמונים וUBEIROT אחריות הקבועות בדיני העונשין, אשר יסוד של שחיתות (במונח הרחב) טבוע בהן, מסוכנותן לחברה ולסדר הממשל. הן מרכסמות בעבותות הקושרות אותנו לבני חברה אחת. הן מפרות את האמון של פרט בפרט, ושל הפרט בשלטון. הן מעודדות לדוזל ברשויות הציבור ובעובדי הציבור. הן מטפחות ציניות כלפי רשויות המינהל וכלפי הסדר החברתי הקיים. הן פוגמות באמון של הפרט בתפקידו של הכלל, ובכך מערערות את היציבות החברתית".

12. סוף דבר, הבקשה לרשות ערעור נדחתה בזאת.

לפיך, מתייתר הצורך לדון בבקשתה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל. על המבוקש להתייצב לריצוי עונשו בבית המעצר קישון, ביום 27.7.2015, עד השעה 10:00, או על-פי החלטת שב"ס, כשברטותו תעודת זהות או דרכון ועותק מההחלטה זו. על המבוקש לתרם את מועד הכניסה למאסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומינוי של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

ניתנה היום, י"ט בתמוז התשע"ה (6.7.2015).

שפט